

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	5112011280
Dátum vydania rozhodnutia:	18.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5112011280.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. marca 2014 v trestnej veci obvineného Z. N. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, spáchaným v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a obvineného Z. N. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, spáchaným v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného Z. N., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Ľubomíra Hagaru, advokáta v Žiline a obvineného Z. N., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Jančího, advokáta v Ružomberku, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, z 10. júla 2013, sp. zn. 2To 52/2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, z 2. mája 2013, sp. zn. 36T 148/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolania obvinených Z. N. a Z. N. sa o d m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T 148/2012, z 2. mája 2013 bol obvinený Z. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a obvinený Z. N. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 12. júla 2012 v čase približne o 03.45 hod. až 03.53 hod. pred domom č. 17, na ulici Mikovíniho, v meste Žilina, pristúpili k tam odparkovanému a riadne uzamknutému motorovému vozidlu značky AUDI, typ A6 QUATTRO ALLROAD, s EČ.: T., modrá metalíza, VIN: Y, ktorého vlastníkom a užívateľom je Ing. Z. F., a presne nezisteným spôsobom prinesenými nástrojmi prekonalí systém uzamknutia dverí, následne bol iniciovaný elektronický alarm vozidla, na vozidle začali prerušovane svietiť smerové svetlá, na čo odišli od osobného motorového vozidla značky AUDI, EČ.: T. smerom ku panelovému domu Petzvalova č. 1, kde bolo zaparkované osobné motorové vozidlo značky AUDI, typ S6 EČ.: T., modrá

metalíza, VIN: Y, ktorého vlastníkom je R.E., nar. X. Z. XXXX a užívateľom je Z. N., kde boli zadržaní príslušníkmi Mestskej polície Žilina, pričom svojim konaním na vozidle nespôsobili škodu a ani z neho nič neodcudzili,

príčom Z. N. sa uvedeného skutku dopustil po tom, ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T 55/2011, zo dňa 23. februára 2012, právoplatným dňa 16. marca 2012, uznaný za vinného okrem iného aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Za to im bol uložený:

Obvinenému Z. N. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinenému Z. N. podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T 45/2013, zo dňa 27. marca 2013, právoplatným 27. marca 2013, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku podali odvolanie obvinení a prokurátor. Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp. zn. 2To 52/2013, z 10. júla 2013 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T 148/2012, zo dňa 2. mája 2013 vo výroku o treste pri nezmenenom výroku o vine a uložil obvinenému Z. N. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinenému Z. N. podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T 45/2013, zo dňa 27. marca 2013, právoplatným 27. marca 2013, vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvinených Z. N. a Z. N. zamietol.

Obvinený Z. N. písomným podaním zo dňa 16. októbra 2013 a z 13. januára 2014, podal

prostredníctvom obhajcu Mgr. Ľubomíra Hagaru proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 52/2013, zo dňa 10. júla 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T 148/2012, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu) a súčasne aj podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že z rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového súdu nie je jasné, ako sa obvinení dopustili skutku, ktorý sa im kladie za vinu. Rozsudok Okresného súdu Žilina neobsahuje obligatórnu náležitosť spočívajúcu v povinnosti súdu uviesť, ako sa súd vyrovnal s obhajobou. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 14 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu.

Namietané rozhodnutie je nutné považovať za nepreskúmateľné, pretože nereaguje na tvrdenia obhajoby. Súd nerešpektoval opodstatnené návrhy na doplnenie dokazovania, najmä návrh na vykonanie vyšetrovacieho pokusu s cieľom zistiť výhľadové možnosti svedkyne E..

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol odsúdený. Nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona. Podľa názoru obvineného spáchaný skutok mal byť kvalifikovaný ako pokus neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla. Nesprávna bola i aplikácia § 14 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona. Obvinený argumentoval zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), kedy pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležite zistenému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie, preto mal byť spod obžaloby oslobodený.

Obvinený Z. N. písomným podaním zo dňa 31. júla 2013 a z 14. novembra 2013, podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Jančího proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 52/2013, zo dňa 10. júla 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T 148/2012, dovolanie z tých istých dôvodov ako obvinený Z. N..

Obvinení Z. N. a Z. N. zhodne navrhli, aby dovolací súd v súlade s ustanovením § 386 Trestného poriadku dovolaním napadnuté rozhodnutia v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v jeho písomnom vyhotovení zo dňa 31. januára 2014 uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obvinení Z. N. a Z. N. spáchali predmetný skutok, za ktorý boli právoplatne odsúdení. Skutok bol správne právne kvalifikovaný. Trest bol uložený v súlade so zákonom. Hodnotenie dôkazov je podrobne uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku, s ktorým sa prokurátor stotožňuje. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinených odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ ani písm. i/ Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obsah podaného dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje jeho podstatnú zhodnosť s tým, čo obvinení uvádzali v odvolaní.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že obvinení Z. N. a Z. N. v konaní pred okresným i krajským súdom dôsledne využili právo na obhajobu, ktoré patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Toto právo realizovali, či už vlastnou výpoveďou alebo aktívnou účasťou na všetkých hlavných pojednávaniach. Počas týchto sa vyjadrovali ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa im kládli za vinu a prednášali hodnotiace úsudky a závery k vykonaným dôkazom. Dôsledne využili práva obvineného a bránili sa spôsobom, ktorý uznali za vhodný. Okrem iného snažili sa spochybniť vierohodnosť vykonaných dôkazov, a to najmä tých, ktoré nasvedčovali ich účasť na spáchaní skutku.

Je potrebné uviesť, že ak mal súd za to, že skutkový stav je spoľahlivo dokázaný použitím určitých dôkazných prostriedkov (výsluchy svedkov, znalca, znalecký posudok, vecné a listinné dôkazy) a nepovažoval za potrebné v uvedenom smere vykonať ďalšie dokazovania, nie je táto úvaha súdu porušením práva na obhajobu.

Námietky obvinených, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, považuje dovolací súd za neopodstatnené. Nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvinenými a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvinených, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že správnosť a úplnosť zisteného skutku (ako ho zistili súdy na hlavnom pojednávaní, resp. v odvolacom konaní) dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa dovolateľov, títo sa predmetného skutku nedopustili. Nesúhlasili so záverom súdu, že bol spáchaný trestný čin v štádiu pokusu, že zaisteným náradím bol prekonaný uzamykací mechanizmus na vozidle Audi A6. Nesúhlasili ani s právnou kvalifikáciou skutku. Podľa ich názoru konanie sa malo právne kvalifikovať ako pokus neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla.

Obhajoba obvinených bola nepochybne vyvrátená, ako vyplýva aj z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí.

-Záznamom o podozrení z krádeže vyhotoveným mestskou políciou o telefonickom oznámení svedkyne E.. Svedkyňa podrobne opísala správanie sa dvoch osôb od momentu ich príchodu k motorovému vozidlu odparkovanému v blízkosti jej vozidla až do doby príchodu a zásahu polície.

-Výpoveďou poškodeného Ing. Z. F., ktorý potvrdil, že auto večer riadne uzamkol diaľkovým ovládačom (keby vozidlo nebolo riadne uzamknuté, v dôsledku manipulácie páchatelmi by nezačalo blikat').

-Výpoveďou znalca mjr. Mgr. Maroša Čumu, ktorý vypracoval znalecký posudok k zaistenej stope č. 2 pozostávajúcej z umelohmotného puzdra s obsahom kovového valčeka a kovovej lišty. Išlo o profesionálnu sadu určenú na bezkľúčové prekonávanie mechanizmov (autozámkov) dverí vozidiel, predovšetkým továrenských značiek Volkswagen, Audi, Škoda, ale i iných. Okrem iného znalec uviedol, že vhodnou manipuláciou prípravkami v uzamykacom mechanizme, je možné zámok otvoriť v pomerne krátkom čase cca do 30 sekúnd bez jeho poškodenia, t.j. nemusia vzniknúť mechoskopické stopy. O dôležitosti zaistenej stopy č. 2 svedčí i správanie sa obvineného Z. N., ktorý sa snažil uvedené

umelohmotné puzdro odstrániť prostredníctvom svojej priateľky A. E..

-Na mieste činu v čase spáchania skutku nebol hliadkou mestskej polície zaregistrovaný pohyb iných osôb alebo vozidiel.

-Obvinení nevedeli hodnoverným spôsobom preukázať, kde sa nachádzali od času, keď opustili bar Aréna do času, kedy boli zadržaní príslušníkmi mestskej polície, t.j. hodinu a tri štvrté.

Úmysel obvinených odcudziť motorové vozidlo, resp. veci z motorového vozidla bol preukázaný nielen uvedenými dôkazmi, ale tiež ich sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Obvinený Z. N. bol doteraz 12-krát súdom potrestaný, z toho 1-krát v Českej republike, prevažne za majetkovú trestnú činnosť (krádeže). Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený 8. júla 2012. Teda v krátkom časovom úseku po prepustení z výkonu trestu spáchal ďalší trestný čin. Táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že sa jedná o niekoľkonásobného recidivistu. Obvinený Z. N. bol doteraz 11-krát súdom potrestaný, z toho 1-krát v Českej republike, prevažne za majetkovú trestnú činnosť (krádeže). Od roku 2010 bol 14-krát potrestaný za priestupok.

Dovolací súd na základe uvedených skutočností konštatuje, že v posudzovanej veci konanie páchatel'ov nemožno právne kvalifikovať ako trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 Trestného zákona, pretože tomu nezodpovedá priebeh skutkového deja ustálený vyhodnotením vykonaných dôkazov.

Objektom trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla je vlastníctvo veci, pokiaľ ide o oprávnenie vec užívať a mať ju v držbe. Ide o tzv. krádež úžitku formou zmocnenia sa cudzieho motorového vozidla s úmyslom odviezť sa a potom ho opustiť. Predmetom útoku je cudzie motorové vozidlo malej hodnoty, teda vozidlo, ktorého hodnota je najmenej 266 €. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' sa motorového vozidla zmocní v úmysle ho prechodne používať. Úmysel páchatel'a musí zahrnúť aj zámer vrátiť vozidlo po prechodnom užívaní osobe, ktorej bolo odňaté, alebo umožniť, aby obnovila svoje dispozičné právo nad ním. Ak sa páchatel' zmocnil cudzieho motorového vozidla v úmysle používať ho dlhší čas alebo hoci kratší čas, ale za cenu jeho podstatnejšieho opotrebenia, nepôjde o trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, ale o trestný čin krádeže.

Pokiaľ obvinení tvrdia, že v danom prípade došlo k zániku trestnosti pokusu trestného činu, pretože z činnosti osôb, ktoré pristúpili k motorovému vozidlu poškodeného vyplýva, že tieto osoby odišli od tohto motorového vozidla v čase, keď na mieste činu nebola prítomná hliadka polície, dovolací súd uvádza.

Upustenie od páchania trestného činu nie je dobrovoľné, ak páchatel' od dokonania činu upustí preto, že narazil na prekážku, prípadne na niečo, čo pokladá za prekážku. Dobrovoľnosť upustenia alebo oznámenia pokusu vedie k zániku trestnosti pokusu. Dobrovoľnosť upustenia je daná vtedy, keď páchatel' predpokladá, že jeho trestná činnosť je uskutočniteľná a napriek tomu sa rozhodne upustiť od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránenie nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutého pokusu alebo oznámi svoju činnosť. Nejde o dobrovoľné upustenie, keď si páchatel' uvedomil nemožnosť, resp. malú možnosť uskutočniteľnosti svojho činu, a preto od jeho pokračovania pod tlakom prekážky ustúpi.

Je nepochybné, že v danom prípade páchatelia upustili od ďalšieho konania až vtedy, keď prinesenými nástrojmi prekonalí systém uzamknutia dverí a spustili alarm vozidla, na vozidle začali prerušovane svietiť smerové svetlá. Následne boli zadržaní príslušníkmi Mestskej polície Žilina.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvinených Z. N. a Z. N. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.